Fırkaları ve İnanç Esasları İtibariyle Şia Mezhebi – 5

Takiyye:

İnsanın içinde olan bir takım düşüncelerinin hilafını izhar etmesi manasına gelen "takiyye" Şia'nın temelini oluşturan inançlardandır. İnanmış oldukları meseleleri teyid maksadıyla söylemedikleri yalan ve uydurmadıkları rivayet kalmayan Şiiler bu konuda da aynı tutumu devam ettirmişlerdir. "takiyye" akidesini bir inanç olarak görmekten öte bir vecibe olarak telakki etmişlerdir. Onlara göre "takiyye" Allah Teâlâ'nın kullarına mecburen işlemeleri gerektiği bir vecibe ve çıkış yoludur. Ve bu emir Allah Azze ve Celle'nin kullarına karşı olan namaz emrinden farksızdır. Bu babta zikrettikleri bazı rivayetler ise şu şekildedir:

" Efendimiz Aleyhissalatü vesselam Allah Teâlâ'nın Peygamberleri sair insanlardan üstün kılmasının sebebi onları güzel idare etmeleri ve güzel takiyyelerinden dolayıdır" demiştir."

"Yine Efendimiz, Takiyye Mü'minin amellerinin en güzellerindendir. Onunla kendisini ve Mü'min kardeşlerini facirlerden korur" demiştir.

"Hz. Ali (Radıyallahu Anh): arkadaşlarından birine "Takıyyeyi terk etmekten çokça sakın" demiştir."[i]

" Ca'fer-i Sadık dedi ki: Takiyye, atalarımın ve benim dinimdendir. Takiyyesi olmayanın imanı da yoktur."[ii]

" Muhammed Bakir'e İnsanların en olgunu kimdir diye soruldu o da "Takiyye'yi en iyi bilenleri ve kardeşlerinin hukukuna en iyi riayet edenleridir" dedi.[iii]

Bunlar ve benzeri rivayetlere bakıldığında Şiilerin diğer meselelerde olduğu gibi bu meselede de müteşeddit yalancılıkları göze çarpmaktadır. Şiiler, bu gibi rivayetleri uydurup mezkûr akidenin sübutunu bunlarla teyid etmekle kalmayıp, bu inanç üzerine yine bir takım fıkhi hükümler bina etmişlerdir. Meselâ Humeyni, "Takiyye" nin ancak Devlet ve otoritenin Şiilerin elinde olmadığı durumda caiz olduğunu aksi durumda yapılan takiyyenin ehl-i beyt imamlarına hiyanet olacağını söylemektedir. Ve yine Humeyni'ye göre takiyye ehl-i sünnetin arkasında namaz kılma ve onlarla nikâh yapma gibi durumlarda söz konusu olabilmektedir. Yani bu normal bir durumda geçerli olabilecek bir değilse de ancak takiyye yoluyla tahakkuk edebilecektir. [iv]

Yukarıda zikrettiğimiz rivayetlerden anlaşılacağı üzere Şia mezhebinin müntesibleri bir takım rivayetlerle takiyye inancını sabit kılmaktadır. İşte bu kaynakların içerisinde Kur'an-ı Kerim de vardır. Nitekim Şiiler takiyyenin "Ancak onlardan bir korunma yapmanız müstesna"[v]şeklindeki ayet-i kerimeler ile sabit olduğunu savunmaktadırlar. Ve yine onlar bu ameli

en çok ehl-i sünnete karşı kullanmaktadırlar. Çünkü onlara göre ehl-i sünnet Yahudi ve Hıristiyanlardan daha şerlidir.[vi]

SONRAKİ BÖLÜMDE "MUT'A NİKAHI"

---

[i] Bkz. Eş-Şîa ve Tahrifu'l Kur'an, Muhammed Malullah S. 37

[ii] Küleyni, Usûlu'l Kâfî 2/219

[iii] Küleynî, Usul 2/217

[iv] Muhammed Malullah, a.g.e, S.36- 43

[v] Kur'an, Al-i İmran 28

[vi] Beyyûmî, "Akaidu'ş Şia S.328- 329